

ת"פ 59130/03/21 - מדינת ישראל נגד מוסא דנף, עלא אלדין דנף

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 59130-03-21 מדינת ישראל נ' דנף ואח'

לפני	כבוד השופטת קרן וקסלר
בעניין:	המאשימה
	נגד
	הנאשמים
	1. מוסא דנף
	2. עלא אלדין דנף

גזר דין בעניין נאשם 2

1. הנאשם הורשע ביום 8.9.2022 במסגרת הסדר טיעון בעבירות **סיוע להתפרצות לבית מגורים בצוותא חדא** לפי סעיפים (406(ב), 31 ו-29(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ו**סיוע לגניבה בצוותא חדא** לפי סעיפים 384, 31 ח-20(א) בחוק העונשין.

בהתאם למתואר, בתאריך 22.3.2021 בסמוך לשעה 09:00 הגיע הנאשם יחד עם הנאשם 1, מוסא דנף (להלן: **מוסא**) לרחוב בן גוריון בעיר רחובות, כשכל אחד מהם נוהג ברכב אחר. מיד ובסמוך, התפרץ אחר שזהותו אינה ידועה (להלן: **האחר**) לדירה בבניין כאשר מוסא המתין מתחת לבניין ותצפת בעוד הנאשם תצפת בעודו יושב ברכבו. בתוך כך קיימו מוסא והנאשם שיחות טלפון רציפה במהלך כל זמן ההתפרצות. בנסיבות אלה, גנבה האחר, בעוד מוסא והנאשם מסייעים לו, 7 מדליות ומטבעות מבלרוס אותן נטל האחר מהדירה והמשך הסליק מוסא 5 מטבעות ומדליות בתוך פלסטיק בלם היד של רכבו.

2. לצורך השלמת התמונה להביא את השתלשלות העניינים עוד עובר למתן ההודאה כאמור.

3. ביום 13.10.2021 הורה בית המשפט לשירות המבחן לערוך בדיקת התאמה ראשונית לבית המשפט הקהילתי בנוגע לשני הנאשמים.

4. בהמשך לכך, התקבלה תסקיר בעניינו של מוסא לפי נמצא מתאים לבית המשפט הקהילתי ואילו בעניינו של הנאשם חיווה שירות המבחן דעתו במסגרת תסקיר מיום 16.1.2022, כי אינו מתאים להליך זה, נוכח קשייו בנטילת אחריות על בחירותיו ודפוסיו השוליים לאורך השנים ועיסוק במחירים אותם נאלץ לשלם.

5. ביום 18.5.2022, לאחר שנתבקשו מספר דחיות של הדיון בשל מו"מ בין הצדדים, כפרו שני הנאשמים בכתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות. בבוקר הדיון הציגו הצדדים את הסדר הטיעון במסגרתו הודו הנאשם ומוסא בעובדות כתב האישום המתוקן כמפורט לעיל. במסגרת ההבנות בין הצדדים הופנו השניים לשירות המבחן ולצורך קבלת תסקיר, שבו תינתן התייחסות גם לאפשרות שילובם במסלול בית המשפט הקהילתי.

6. ביום 30.10.2022 התקבל תסקיר לפיו הנאשם לא נמצא מתאים לבית המשפט הקהילתי בשל מגוריו בעיר ראשון לציון.

7. ביום 4.4.2023 ניתנה החלטה לפיו עניינו של מוסא יועבר לבית המשפט הקהילתי, לאחר שהתקבל תסקיר שמצא אותו מתאים להליך זה.

תסקירי שירות המבחן לעניין העונש

8. בתסקיר מיום 10.7.2023 סקר שירות המבחן את קורותיו של הנאשם, שויבאו אך בתמצית, מטעמי צנעת הפרט. הנאשם בן 33, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי חודש עד 5 שנים. מזה כשנה מחזיק בעסק לשטיפת מכוניות ולחנות נוחות בעיר ערד. הנאשם מסר שסיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי ותיאר יציבות במסגרות הלימודים. מתולדותיו עולה כי בגיל 18 על רקע התחברות עם חברה שולית ועבריינית החל להסתבך עם החוק בגין ביצוע עבירות רכוש ואף ריצה מאסר בפועל במשך כשנתיים. הנאשם שיתף כי מזה כ- 13 שנים הוא "מתפרנס" מביצוע עבירות רכוש והסביר זאת בצרכיו לרווחים כספיים זמינים מיידים נוכח מצבה הכלכלי המורכב של המשפחה וחובות כספיים שצבר לגורמים שונים. עוד עולה מהתסקיר התמודדות של הנאשם עם מות אמו כשהיה בן 18 וכן עם מצב משפחתי מורכב במשפחת המוצא.

אשר לאירוע המתואר בכתב האישום, הנאשם תאר כי ברקע הדברים חובות כספיים לגורמי ממסד בצד משבר תקופת הקורונה שהוביל לצבירות חובות כלכליים בעסק של אחיו בו עבד. הנאשם התקשה להרחיב לגבי האירוע ולהתבונן באופן מעמיק וביקורתי על בחירתו המתוארת. חזר וציין את תפיסתו החיובית ביחס לעצמו ואת ההרתעה שחש כתוצאה מפתחת ההליכים המשפטיים נגדו. בצד זאת ביט הנאשם נכונות מילולית ראשונית להסתייע בשירות המבחן במסגרת טיפולי וזאת על אף קשיי למקד את צרכיו הטיפוליים.

בהמשך לכך השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית המיועדת לגברים עוברי חוק במסגרתה התקיימו ארבע מפגשים, בהם נכח הנאשם. תואר כי הנאשם נוטל חלק פעיל בקבוצה מצליח להכיר באופן ראשוני בקשייו בהתמודדות אדפטיבית במצבי לחץ ודחק, וכן נכונות ראשונית להתבוננות על חלקיו הבעייתיים והשוליים ורכישת כלים לצורך קידום שינוי חיובי בחייו. נוכח ראשיתו של ההליך והמוטיבציה של הנאשם לטיפול, התבקשה דחייה בת מספר חודשים לצורך הגשת תסקיר משלים.

9. בתסקיר מיום 21.1.2024 עדכן שירות המבחן עמד בקשר רציף עם הנאשם במהלך תקופת הדחייה אך המפגשים הקבוצתיים לא התקיימו באופן סדיר על רק המצב הביטחוני ובשל תקופת החגים. הנאשם פנה ביוזמתו לקצינת המבחן ולגורמי הטיפול וביקש להיעזר בהם נוכח מצבו הרגשי הירוד ותחושות חרדה סביב

המצב הביטחוני במדינה שהוביל גם לבעיות כלכליות וירידה בהכנסותיו. הנאשם הגיע באופן רציף ועקבי למפגשים, מגלה מחויבות כנה להליך הטיפולי ונתפס כמשתתף דומיננטי ופעיל. הנאשם תאר את השינוי שעורך בחייו שבא לתפיסתו בהתרחקותו מחברה שולית, שינוי בדפוסי חשיבתו בנוגע להתנהלותו הבעייתית בעבר והבנתו לגבי הנזק שנגרם במעשיו לצד גילויי אמפתיה כלפי הנפגעים.

שירות המבחן חיווה דעתו כי הנאשם מביע מוטיבציה פנימית לעריכת שינוי בחייו וניהול אורח חיים תקין ונדרשת מעורבות טיפולית לצורך הפחתת רמת הסיכון במצבו להישנות הסתבכות עם החוק. לסיום המליץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים בצד הפעלת המאסרים המותנים באופן שיינשאו בעבודות שירות.

על אף שמדובר בהמלצה סופית, התבקש תסקיר נוסף על מנת לבחון את העמקתו של הנאשם בטיפול.

10. מתסקיר מיום 9.5.2024 עלה כי במהלך תקופת הדחייה בחודשים פברואר עד אפריל, לא התקיימו מפגשים קבוצתיים מסיבות הקשורות בשירות המבחן. עם זאת עמד שירות המבחן בקשר עם הנאשם באופן סדיר ובתדירות חד שבועית. הנאשם שיתף בקשיים עמם מתמודד בתחומי החיים השונים. שירות המבחן התרשם מיכולתו לשתף בתחושותיו השליליות וניכר שהנאשם מצליח ליישם את הנלמד בקבוצות ולפעול גם בעת מצוקה באופן מחושב ומווסת. להערכת שירות המבחן, הקשר הטיפולי והקבוצה בה שולב מספקים עבור הנאשם מקום בטוח וכן מאפשרים לו לקבל כלים להתמודדות עם מצבי משבר ולקדם שינוי משמעותי בדפוסי חשיבתו והתנהלותו.

החל מיום 15.2024 חזרה הקבוצה לפעולה. צוין כי כחלק מההליך הקבוצתי תיערך גם סדנה העוסקת בהתנהלות כלכלית נכונה העשויה לסייע לנאשם ולהעמיק בגורמי הסיכון במצבו וכן לרכוש כלים ומיומנות לניהולם.

בסיכום התסקיר התייחס שירות המבחן להימנעותו של הנאשם מביצוע עבירה מזה למעלה משלוש שנים, את שיתוף הפעולה והנכונות שהביא להמשך ההליך הטיפולי. שירות המבחן חיווה דעתו כי קיימת חשיבות בסיום ההליך הטיפולי במלואו על מנת לחזק את הנאשם ובכדי לאפשר זאת שב וחזר על המלצתו להשית על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים וכן על הפעלת המאסרים המותנים בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים בתמצית

11. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי ובתוך כך הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות ועמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ועל הנזק שנגרם למתלונן- גניבת מטבעות שהן יקרות ערך עבורו. ב"כ המאשימה הדגישה כי הגם שמיוחסת לנאשם עבירת סיוע, יש לתת את הדעת לכך שמדובר בעבירות שבוצעו בצוותא, כאשר ברור מהעובדות כי הנאשם נמצא במעגל הפנימי של ביצוע העבירה. הנאשם ושותפיו ניהלו שיחה טלפונית לכל אורך הזמן בה שהו בדירה, כך שאין רלוונטיות לכך שהוא עצמו לא נכח בדירה אלא תצפת מהרכב, שכן הוא היה מודע לכל חלקי העבירה ואפשר את השלמתה. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקשה ב"כ המאשימה לשקול לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות והיעדר הרתעה שלו מעונשים שהוטלו עליו. ציינה בהקשר זה, כי בשתיים מהרשעותיו בוצעו המעשים

בצוותא עם מוסא, כך שהאירוע מושא כתב האישום אינו תוצאה של חיבור רגעי ביניהם.

ב"כ המאשימה איננה מתרשמת משינוי מחשבתי שעבר הנאשם ולהשקפתה מדובר במי שאינו ירא מהחוק, מבצע עבירות לצורך בצע כסף ואין לו כל רצון לבוא ולשנות את דפוסי. בהקשר זה הפנתה לדברים שאמר הנאשם לפני מתן גזר הדין מושא הרשעתו האחרונה וסבורה כי הבטחותיו לשיקום הן מהפה אל החוץ. לבסוף, ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה בת 14 חודשים, בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן וכן להפעיל עונשי מאסר התלויים ועומדים נגדו.

12. הסנגור ביקש להצביע על הנסיבות לקולה. נטען כי חלקו של הנאשם הינו ברף הנמוך של עבירת הסיוע הואיל ואחר הוא שהתפרץ לדירה וגנב בפועל את המטבעות. הנאשם לא החזיק ברכוש ובסופו של דבר ברכוש נתפס והוחזר. הסנגור מיקד טיעוני בהליך השיקומי שעבר הנאשם וביקש לאמץ אף המלצת שירות המבחן. הסנגור הפנה לחלופי הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירה שבמהלכן לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים. נטען כי הנאשם נמצא בשלב בחייו בהו הוא חש עייפות מהתנהלותו העבריינית. הנאשם נישא לאשה שתומכת בו, מסייעת לו ומצביה לו גבולות. מאז האירוע נולדו לנאשם שני ילדים נוספים והוא משקיע את זמנו ומרצו בפרנסת המשפחה. הנאשם ערך מאמצים כבירים לשנות את חייו. הוא מכר את ביתו, הן על מנת לסלק חובות כספיים והן על מנת להתרחק מקשריו הבעייתיים. הנאשם פתח עסק ועובד בצורה מסודרת.

עוד ביקש הסנגור לשקול את העובדה כי עניינו של מוסא, שנתונוי זהים מבחינת מעורבות בתיק ועבר פלילי, הופנה להליך בבית המשפט הקהילתי ולהערכתו צפוי לכל היותר למאסר שיינשא בעבודות שירות, בעוד את הנאשם לא ניתן היה לשלב בהליך זה מחמת אזור מגוריו. בנסיבות אלה שבהן גם הנאשם הצליח לעבור הליך טיפולי, הדעת איננה סובלת מצב בו יוטל עונש שונה על כל אחד מהם.

הסנגור לשקול את עובדת מעצרו של הנאשם כחודש ימים, לאחר מכן באיזוק אלקטרוני ובתנאים מגבילים. לבסוף ביקש לתת לנאשם רוח גבית, לתמוך בו ברצון לשנות את כל אורח חייו.

13. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה ואמר את הדברים הבאים: "אני באמת השתנית, לראשונה בחיי שאני מאמין בדרך אחרת, אני הולך לקבוצות ודואג, אני אמשך את הדרך של הקבוצות, אני היום אבא לשלושה ילדים, וכבר לא בגיל שלומר נגררתי ואני עשיתי שינוי משמעותי מכרתי את הבית שלי, כדי לפתוח עסק, ולהתרחק מעולם הפשיעה. אני באמת בדרך ישרה".

דין והכרעה

14. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים ובהם ההגנה על קניינו של אדם, השמירה על המרחב האישי ועל זכותו של אדם לפרטיות ולביטחון בדלת אמותיו. לעבירות התפרצות לבית נודעת חומרה יתירה נוכח הפלישה החמורה לתחום הפרט והפוטנציאל להתלקחות עימות אלים, ולא אחת עמד בית המשפט העליון על הצורך בנקיטת ענישה מחמירה כלפי המבצעים עבירות אלה. יפים לעניינו דברי כב' השופט שהם ברע"פ 398/14 **ערג' נ' מדינת ישראל** (16.03.2014):

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים".

וברע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2022):

"עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו (רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.3.2022); רע"פ 6607/21 חסון נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (21.10.2021)).

יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, ביודעו כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, נוכח הפשיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי".

15. מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית. יש לציין, כי החוק אמנם קובע כי עונשו של המסייע יעמוד על מחצית העונש המרבי הקבוע בצידה של העבירה המושלמת, אולם יש להתייחס גם למעשים עצמם ו"אין משמעות הדבר כי גזירת הדין תעשה באופן מכני-מתמטי, מעשה מספרים במשוואה, כך שהעונש יעמוד תמיד על מחצית מעונשו של המבצע העיקרי" (ע"פ 5857/19 מדינת ישראל נ' טקיה (25.1.2021); ע"פ 3342/19 עסאלה נ' מדינת ישראל (26.1.2020)). בענייננו, עובדות כתב האישום מלמדות על כך שהנאשם ביצע את המעשים בצוותא חדא עם אחרים, לאחר תכנון מוקדם, והיווה חלק פעיל בהוצאתם אל הפועל. בצד זאת אציין, כי מכתב האישום עולה כי חלקו של האחר ואף חלקו של מוסא מרכזיים יותר מזה של הנאשם, שחלקו התבטא בתצפית מתוך הרכב ולא כניסה לדירה ממש.

16. על רקע האמור ולאחר שנתתי דעתי לפסיקה נוהגת (ראו: רע"פ 689/20 גבאי נ' מדינת ישראל (28.1.2020); רע"פ 1917/18 אבו סבית נ' מדינת ישראל (8.3.2018); ע"פ 1857/21 עיד נ' מדינת ישראל (17.3.2021); רע"פ 3565/20 לביא נ' מדינת ישראל (14.6.2020); ת"פ (נת' 48941-05-18 מדינת ישראל נ' אלמטור (14.7.2021)), אני קובעת כי מתחם הענישה נע בין 9 ל- 22 חודשי מאסר, בצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

גזירת העונש בחריגה ממתחם הענישה

17. בין השיקולים לחומרה יש לתת את הדעת לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל שלוש הרשעות קודמות. בשנת 2014 נדון הנאשם ל-22 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות גניבה, התפרצות למגורים וסיוע לפגיעה לפי

סעיף 329 בחוק העונשין; בשנת 2015 שוב נדון הנאשם בגין ניסיון לכניסה למגורים לבצע עבירה למאסר בפועל לתקופה בת 9 חודשים וזאת באופן ש-8 חודשי ינשאו בחופף למאסר אותו ריצה וחודש במצטבר לו; ביום 16.7.2019 נדון הנאשם למאסר בפועל בן 18 חודשים הכולל הפעלת שני מאסרים בפועל שלא היה בהם להרתיעו. עוד נדון הנאשם למאסר בפועל בן 9 חודשים שהינו בר הפעלה בעניינו, בגין ביצוע עבירת רכוש מסוג פשע. אם כן, מאסרים בפועל ועל תנאי לא היוו כל הרתעה עבור הנאשם, אשר שב לפגוע ברכוש הזולת.

18. אף על פי כן, מצאתי כי בעניינו של הנאשם מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם. אנמק.

19. סעיף 40ד.א) לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה אם "**מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם**". עם זאת, שיקולי השיקום אינם חזות הכול ולא ניתנה להם עדיפות ברורה על שיקולים אחרים, כגון שיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור רע"פ 3058/18 **רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.2018); רע"פ 7658/18 **זוהר נ' מדינת ישראל** (1.11.2018)). מצד שני, אם מצא בית המשפט כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, יש גם להקפיד לתת לסעיף זה משמעות מעשית ולגזור את העונש כך שלא ייפגעו גם סיכויי השיקום (ע"פ 6637/17 **אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018) (להלן: **עניין קרנדל**)). בעניין קרנדל סקר בית המשפט את השיקולים המרכזיים להערכת סיכויי הסיכום של נאשם, וביניהם, המוטיבציה להשתקם; השלמת הליך טיפולי או הליך גמילה; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה. הכלי המרכזי להערכת סיכויי השיקום הוא תסקיר שירות המבחן.

20. תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם מלמדים כי אמנם בתחילת הדרך התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ולגלות תובנה למצבו, אולם בהמשך נרתם הנאשם להליך טיפולי באופן מיטבי, שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, עבר שינוי מחשבתי ורכש כלים להתמודדות עם מצבי משבר.

21. התרשמתי משינויים מרשימים שערך הנאשם בחייו בדרכו לשיקום: הנאשם העתיק את מקום מגוריו לעיר ראשון לציון על מנת להתרחק מהסביבה העבריינית בה גדל. מאז ביצוע העבירה מושא כתב האישום חלפו למעלה משלוש שנים. הנאשם לא חזר לביצוע עבירות, נולדו לו מאז שני ילדים, הוא מקדיש את מרצו בפרנסת הבית בעסק שהקים. אשתו של הנאשם העידה לעניין העונש סיפרה על החרטה שחש הנאשם ועל החלטתו "לקחת את עצמו בידיים" ולהפנות את תשומת לבו למשפחה. הנאשם עובד, לעיתים במספר עבודות, מטפל בילדים "עבודה נטו בלי חברים ובלי כלום". כמו כן, הנאשם משתף אותו בתכנים שלמד בקבוצות.

22. עוד מצאתי טעם בדברי ההגנה בנוגע לחוסר השוויון שנוצר בין הנאשם למוסא נוכח הפנייתו של האחרון לבית המשפט הקהילתי. על אף שניתן לטעון כי ההליך בבית המשפט הקהילתי הוא מעצם טיבו כוללני ושלם יותר, הרי שגם במסגרת ההליך "הרגיל" ניתן לומר שהנאשם הצביע על סיכויי שיקום ממשיים ואף הוכיח שיקום בפועל.

23. הצטברותם של השיקולים לקולה שכנעוני כי במקרה זה יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40ד(א) בחוק העונשין ואולם הסטייה תהיה מידתית, תוך מתן ביטוי לשיקולי ענישה אחרים ובהם גמול והרתעה.

24. לולא שיקולי השיקום, אני סבורה שהיה מקום לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו המרכזי-עליון של מתחם הענישה שקבעתי, זאת במצטבר להפעלת עונש המאסר על תנאי. ואולם, בהינתן שהנאשם נמצא כשיר לריצוי עבודות שירות; לאחר שנתתי דעתי גם לתקופת מעצרו כחודש ימים (מיום 2.3.21 ועד 19.4.21), מעצרו באיזוק אלקטרוני כחודשיים וחצי (עד ליום 1.7.21) ומאחר שהתרשמתי שיצרה אצל הנאשם הרתעה ממשית; בשים לב לחלוף הזמן, מעל לשלוש שנים בהן לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים; השינוי במצבו המשפחתי של הנאשם והמלצתו החיובית של שירות המבחן מצאתי כי איזון ראוי בין שיקולי הענישה השונים יתבטא בגזירת עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה תוך מתן אפשרות לריצוי העונש בעבודות שירות והפעלת המאסר על תנאי בחופף.

25. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 9 חודשים.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ (רמ') 43781-04-19 בגזר דין מיום 16.7.2019 וזאת בחופף לעונש המאסר.

סך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, החל מיום 4.8.2024 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות). על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, ברח' לוחמי בית"ר 6 בעיר רמלה, באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזתר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ג. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים.

ד. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון למשך 3 שנים למעט עבירה של החזקת רכוש גנוב לפי סעיף 413 בחוק העונשין.

ה. הנאשם ישלם לנפגע העבירה פיצוי בסך של 1,500 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגע העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים, ותעדכן את נפגע העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק.

עמוד 7

הפיצוי ישולם עד ליום 1.9.2024.

ו. הנאשם ישלם קנס בסך 3,000 ₪, או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.7.2024 ובכל אחד בחודש שלאחריו.

תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"); www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ז. הנאשם יעמוד במבחן למשך 18 חודשים. הוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש ולהוסיף על עונשו.

באחריות הנאשם לפנות למזכירות למלא טופס הרשאה לזיכוי חשבון בנק על מנת שבית המשפט יבצע העברה בנקאית של כספי הפיקדונות. הודעה זו תהווה מסירה כדין.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, כ"ח אייר תשפ"ד, 05 יוני 2024, במעמד הצדדים.